

desenredar

Ger: desenredando • Part: desenredado

INDICATIVO

	Presente	Pretérito perfecto simple	Pretérito imperfecto
yo	desenredo	desenredé	desenredaba
tú/vos	desenredas*	desenredaste	desenredabas
él/ella/Ud.	desenreda	desenredó	desenredaba
nosotros	desenredamos	desenredamos	desenredábamos
vosotros	desenredáis	desenredasteis	desenredabais
ellos/ellas/Uds.	desenredan	desenredaron	desenredaban
	Futuro	Condicional	
yo	desenredaré	desenredaría	
tú/vos	desenredarás	desenredarías	
él/ella/Ud.	desenredará	desenredaría	
nosotros	desenredaremos	desenredaríamos	
vosotros	desenredaréis	desenredaríais	
ellos/ellas/Uds.	desenredarán	desenredarían	

SUBJUNTIVO

	Presente	Pretérito Imperfecto
yo	desenrede	desenredara / desenredase
tú/vos	desenredes	desenredaras / desenredases
él/ella/Ud.	desenrede	desenredara / desenredase
nosotros	desenredemos	desenredáramos / desenredásemos
vosotros	desenredéis	desenredarais / desenredaseis
ellos/ellas/Uds.	desenreden	desenredaran / desenredasen

IMPERATIVO

	Afirmativo	Negativo
yo	—	—
tú/vos	desenreda**	no desenredes
Ud.	desenrede	no desenrede
nosotros	desenredemos	no desenredemos
vosotros	desenredad	no desenredéis
Uds.	desenreden	no desenreden

▲ vos: *desenredás / **desenredá